

гу у підвищенні якості надання соціальних послуг, який має на меті задоволення законних інтересів і соціальних потреб кожного члена суспільства, вирішення проблем працевлаштування, духовного та фізичного розвитку людини, побутових проблем тощо, шляхом залучення державних і суспільних інститутів, використання всього потенціалу суспільства.

Підвищення якості соціальних послуг, що фінансуються з регіональних бюджетів і забезпечуються недержавними громадськими організаціями соціального спрямування, безпосередньо пов'язано з підвищенням ефективності реалізації соціальних програм і проєктів. В ефективній роботі соціальних проєктів і програм зацікавлені як органи управління і виконавці проєкту, так і цільова аудиторія, на яку спрямований проєкт чи програма. Отже, забезпечення зворотного зв'язку від бенефіціарів про їх задоволеність послугами, які надаються в рамках проєкту або від експертного співтовариства, про ефективність реалізації програми багато в чому стимулюють недержавні громадські організації і органи управління до підвищення якості і результативності їх роботи.

Слід зазначити, що наявний Закон України «Про соціальні послуги» не передбачає проведення збору та аналізу таких даних. Проте 2016 року було розроблено новий проєкт цього закону, де окремою статтею зазначено, що подальший розвиток системи надання соціальних послуг повинен здійснюватися саме через проведення моніторингу, контролю та оцінювання якості соціальних послуг. Окрім того, це зазначено в прийнятій Кабінетом Міністрів України Стратегії реформування системи надання соціальних послуг, а також у Плані заходів до неї на 2013–2016 роки. І хоча системна реалізація моніторингу та оцінювання все ще не організовані відповідним чином, їхній порядок та процедури проведення прописані в нормативно-правових актах. Зокрема, у наказі Міністерства соціальної політики від 16.05.2012 р. № 282 «Про затвердження Порядку розроблення державного стандарту соціальної послуги» зазначено, що кожен стан-

Секція 3. Сучасні детермінанти забезпечення конкурентоспроможності та національної безпеки України

Таблиця 1

Показники конкурентних переваг продукції ЛПК України у 2010–2021 роках

Вид продукції та технологічний переділ	Показники конкурентних переваг						
	RCA			СТВ			
	2010 р.	2015 р.	2021 р.	2010 р.	2015 р.	2021 р.	2021 р.
1	2	3	4	5	6	7	7
Низький технологічний переділ							
Паливна деревина	29,44	58,09	18,66	0,037	0,077	0,024	
Діловий круглий ліс	4,19	7,21	0,001	0,173	0,310	-0,006	
Деревне вугілля	15,20	17,67	17,78	0,029	0,053	0,054	
Тріска і стружка	0,63	0,99	0,94	0,007	0,012	0,010	
Деревні відходи	3,17	28,42	1,54	0,020	0,051	0,001	
Деревні пелети	...	2,65	4,08	...	0,020	0,043	
Деревні брикети та інші агломерати	...	17,65	15,83	...	0,012	0,014	
Середній технологічний переділ							
Пиломатеріали	2,28	4,53	4,35	0,218	0,470	0,518	
Шпон	6,17	12,47	22,69	0,051	0,096	0,195	
Фанера	0,93	1,45	1,05	0,025	0,029	0,032	
Стружкові плити	5,25	8,43	2,50	0,053	0,080	0,015	
Орієнтовано-стружкові плити	0,00	0,84	0,12	-0,041	-0,049	-0,016	
Деревоволокнисті плити	1,30	4,62	3,67	-0,007	0,009	0,008	
МДФ/ХДФ	0,11	2,27	0,77	-0,027	-0,119	-0,073	

Конкурентоспроможність та інновації: проблеми науки та практики

Закінчення табл. 1

1	2	3	4	5	6	7
Інші деревоволокнисті плити	0,00	0,00	0,01	-0,001	-0,003	-0,003
Целюлоза	0,00	0,00	0,00	-0,057	-0,070	-0,036
Рекулерований папір	0,02	0,02	0,11	-0,036	-0,080	-0,061
Високий технологічний переділ						
Газетний папір	0,04	0,00	0,00	-0,037	-0,071	-0,009
Папір для друку та письма	0,00	0,00	0,01	-0,267	-0,163	-0,124
Побутовий та гігієнічний папір	0,64	0,47	0,84	-0,002	-0,032	-0,006
Пакувальні матеріали	0,70	1,75	0,28	-0,018	-0,025	-0,018
Картон	3,99	5,49	1,29	0,068	0,019	-0,056
Обгортковий папір	0,36	1,08	0,33	-0,044	-0,088	-0,034
Інший папір переважно для пакування	0,73	0,82	0,37	-0,132	-0,190	-0,037

Варто зауважити, що визначати витрати на проведення моніторингу та оцінки обов'язково потрібно також на етапі розробки проекту, оскільки їх здійснення потребує певних видів ресурсного забезпечення. Принципово витратити мінімум, оскільки проект повинен залишатись зорієнтованим на вирішення проблеми, досягнення мети. Багаторічний досвід міжнародних неурядових організацій свідчить про необхідність передбачити кошти на проведення моніторингу та оцінки в розмірі 2–10 % від загального бюджету проекту [3].

Таким чином, можна стверджувати про те, що ефективна реалізація моніторингу можлива лише за наявності чітко поставлених завдань, робочого інструментарію та плану. Вдале проведення моніторингу дає можливість вдосконалити систему надання соціальних послуг через прийняття рішень, які базуються на об'єктивних, актуальних даних на обраному для аналізу рівні.

Література

1. Система соціального захисту та соціального забезпечення в Україні. Реальний стан та перспективи реформування. Київ : Центр громадської експертизи, 2009. 104 с.
2. Котвіцька А. А., Кубарева І. В. Соціальне забезпечення. URL: <https://irpu.ua/sr/nova-specialnist-ocialnezabezpechennya#:~:text=Соціальне%20забезпечення%20%20це%20діяльність%2C%20спрямована,різних%20формах%2C%20що%20фінансуються%20державою>
3. Щербань С., Шейко Р., Левкіна Г. Посібник з моніторингу та оцінювання надання соціальних послуг в Україні. Харків: ХІСД, 2017. 112 с.
4. Горемкіна Ю. В. Моніторинг та оцінювання якості та ефективності соціальних послуг: прикладний аспект. *Демографія та соціальна економіка*. 2016. № 3 (28). С. 120–131.
5. Соціальні послуги: як побудувати українську модель на європейських підходах / Проект Посилення регіональних соціальних служб в Україні. URL: <https://eu.prostir.ua/data?t=1&q=2174>
6. Про соціальні послуги : Закон України від 19.06.2003 № 966-IV. URL: <https://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=966-15>

